

ETF UK

POSUDEK VEDOUCÍHO NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI JANY ONDRÁKOVÉ

Význam komunitní péče v rehabilitaci lidí se schizofrenií

červenec 2007

Komunitní přístup, který byl zvolen jako téma pro závěrečnou práci, je na poli sociální práce i dalších oborů (psychoterapie, pedagogika,...) tématem aktuálním a velmi živým. Studentka se věnuje jeho aplikaci na poměrně úzkou a specifickou problematiku psychotických onemocnění, kde se sice již nějakou dobu využívá, ale jeho možnosti patrně stále ještě nejsou zcela využity.

Text práce se plynule odvíjí a postupně čtenáře provází logicky provázanými kapitolami, ve kterých je po vymezení pojmů nejprve s přiměřenou podrobností představena nemoc a její dynamika a následně historie a teorie komunitní péče. Autorka se detailně zabývá principy komunitního přístupu, uvádí jej do souvislosti s ekologickým přístupem a vysvětluje místo a funkci komunitního pracovníka a case managera. Zmiňuje také některé nevýhody komunitní péče, uvedené v literatuře, a kriticky je nahlíží popř. doplňuje o vlastní hledisko.

Vzhledem k zaměření práce na dané onemocnění je zvláštní pozornost věnována rodině jako specifické formě komunity a také jejímu významu při terapii schizofrenie. Následně autorka popisuje komunitní terapii a její místo vedle dalších terapeutických zásahů v celkové terapii psychóz. Význam přirozených komunit člověka pro úspěšnou léčbu demonstruje na dobře zpracované kasuistice pacientky v dlouhodobé remisi.

Na závěr autorka předkládá několik zjištění a otázek, které vyplynuly z její práce a které jednak rekapituluji, jakou pozici má komunitní péče jako specifický přístup k člověku, a jednak poskytují náměty pro další rozpracování tohoto tématu.

Formální zpracování textu je dobré, přehledné. Objevily se jen drobné chyby ve formulacích. Např. v nadpisu kapitoly 5.1.1 by se lépe hodil pojem „terapie“ než „rehabilitace“ schizofrenie. Na str. 23 je patrně míněna sociální skupina, nikoli sociální klima (k němu nelze náležet), a na str. 24 byl case management míněn nejspíš jako metoda „péče“ o nemocné, nikoli „práce“. Práce s literaturou je téměř bezchybná, pouze na str. 36 je použita přímá citace z Hartla, ale není uveden rok, proto nelze určit, ve které z Hartlových publikací v závěrečném seznamu bychom citát našli.

Oceňuji osobní zaujetí autorky a také její vlastní názory a komentáře v textu, a i přes drobné formální výhrady **doporučuji** tuto práci **k obhajobě** a navrhuji hodnocení **A - výtečně**.

U obhajoby by se studentka mohla vyjádřit k následujícím otázkám:

- a) Jak byste specifikovala roli komunitního sociálního pracovníka např. vůči roli terénního pracovníka? Překrývají se tyto role nebo se v něčem liší?
- b) Píšete, že v ghettech může být komunitní pracovník neúspěšný např. z důvodu pasivity klientů, ke které se vědomě rozhodli. Napadly by vás i nějaké další příčiny na straně komunity, které mohou bránit úspěchu sociální činnosti v konkrétně romských ghettech?

Mgr. Anna Klimešová